

Generální finanční ředitelství
Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

GFR07174214
ESS

Sekce metodiky a výkonu daní

Č. j.: 66201/14/7100-40124-709095

Vyřizuje: Mgr. Petr Burdík, Oddělení daňového procesu II
Tel: 296854428
E-mail: Petr.Burdik@fs.mfcr.cz
ID datové schránky: p9iwj4f

Všem finančním úřadům, včetně Specializovaného finančního úřadu (ředitelům
Odboru metodiky a výkonu daní / Odboru metodiky daní, podatelům)
Odvolacímu finančnímu ředitelství (Mgr. Polákovi a podatelně)
Odboru daní z příjmů Generálního finančního ředitelství
Odboru nepřímých daní Generálního finančního ředitelství
Odboru majetkových daní, oceňování a ostatních agend Generálního finančního
ředitelství
Odboru vymáhání Generálního finančního ředitelství
Odboru evidence daní Generálního finančního ředitelství
Odboru řízení rizik při správě daní Generálního finančního ředitelství
Sekci informatiky Generálního finančního ředitelství

Aplikace zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v účinném znění (dále také „daňový řád“ či „DR“), ve vztahu k rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) čj. 7 Aps 3/2013 – 34 ze dne 25. září 2014 ve věci „Kordárna“

Při vzniku situace, která může nastat s ohledem na existenci výše uvedeného rozsudku NSS, bude postup správce daně následující: Daňový subjekt (dále také „DS“) uplatní nárok na úrok ze „zadržovaného daňového odpočtu“, který správce daně odmítne s odkazem na to, že vznik tohoto úroku v souladu s účinnou právní úpravou (do konce roku 2014) nelze dovodit (viz § 254a daňového řádu účinného od 01.01.2015 a tzv. „úrok z daňového odpočtu“). Následně DS může uplatnit v souladu s § 159 daňového řádu námitku, která bude odůvodněna s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu. V rámci odůvodnění rozhodnutí o námitce bude orgány Finanční správy České republiky využita následující právní argumentace.

Závěr NSS o vzniku úroku ze „zadržovaného daňového odpočtu“ za dobu od uplynutí tříměsíční lhůty počínající běžet dnem následujícím po posledním dni příslušného zdaňovacího období prodlouženou případně o dobu odpovídající době mezi uplynutím lhůty k podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období a dnem jeho podání, bylo-li podáno opožděně) do dne uhrazení nadměrného odpočtu správcem daně, s odkazem na § 155 odst. 5 daňového řádu, platí pro správce daně pouze při rozhodování v rámci správy daní u jedné konkrétní věci, které se týkal rozsudek NSS čj. 7 Aps 3/2013 - 34 ze dne 25. září 2014, ve znění opravného usnesení NSS čj. 7 Aps 3/2013 - 47 ze dne 5. listopadu 2014 (tento rozsudek ostatně primárně zavazuje toliko krajský soud). Správce daně nepovažuje právní názor vyjádřený v tomto rozsudku NSS za odraz konstantní judikatury NSS (není známa existence dalších rozsudků obsahujících obdobný názor na vznik úroku ze „zadržovaného daňového odpočtu“). Tento právní názor NSS nemá obecnou závaznost jako

obecně závazný právní předpis nebo mezinárodní smlouva viz i usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 6 As 7/2005 – 97 ze dne 21. října 2008 které uvádí: „Ustálená judikatura vrcholných soudů představuje ve svém materiálním rozměru právní normu. Změnu či zpřesnění této judikatury pak lze ve funkčním smyslu považovat za novelu právního předpisu s temporálními účinky, které změna právního předpisu tradičně má.“ Obdobně jako ostatní soudy obecné soudní soustavy i NSS rozhoduje o právech a povinnostech na základě konkrétních skutkových okolností a právních souvislostí, jež se mohou vždy lišit.

Správce daně je vázán obecně závaznými právními předpisy, tudíž může v demokratickém právním státě postupovat pouze podle zákona, v daném případě daňového řádu. Správce daně v duchu uvedené zásady legality i nadále vychází ze znění § 155 odst. 5 daňového řádu, který hovoří o nároku daňového subjektu na úrok v případě, kdy mu byl vrácen vratitelný přeplatek po zákonem stanovené lhůtě. Právní norma zde obsažená (a ani ostatní normy v daňovém řádu ve znění účinném do 31. 12. 2014) tedy vůbec neupravuje postup v případě „zadržovaného daňového odpočtu“, který není vratitelný. Vznikne-li vratitelný přeplatek při správě daně z přidané hodnoty (dále také „DPH“) v důsledku vyměření nadměrného odpočtu, je ho správce daně povinen vrátit do 30 dnů od vyměření. Úrok podle § 155 odst. 5 DŘ je tedy spíše speciální sankcí za „nečinnost“ správce daně při vracení částky, která náleží daňovému subjektu a která je zároveň v daném okamžiku evidována na osobním daňovém účtu již jako vratitelný přeplatek. Daňový subjekt tudíž nemá oporu v obecně závazném právním předpisu pro vznik úroku ze „zadržovaného daňového odpočtu“.

Ing. Jiří Fojtík
ředitel sekce

Na vědomí

Odboru 32 a 39 Ministerstva financí (podatelně, řediteli odboru a sekretariátu)
Generálnímu ředitelství cel